

Sygn. akt II Cz 272/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 27 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K. (1)

przeciwko W. K. i K. K. (1), reprezentowanych przez matkę J. K. (2)

o obniżenie alimentów

w przedmiocie zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 14 kwietnia 2014 r., sygn. akt (...)

postanawia:

1. sprostować oczywistą omyłkę w postanowieniu Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 14 kwietnia 2014 r., sygn. akt (...), poprzez wpisanie w jego komparycji zamiast słów: „przeciwko małoletnim W.”, słowa: „przeciwko małoletnim W.”,

2. oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 272/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek pozwanych małoletnich W. i K. rodz. K., reprezentowanych przez matkę – J. K. (2), o ustanowienie pełnomocnika z urzędu z uwagi na uznanie, że jego udział w postępowaniu nie jest konieczny.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła strona pozwana zaskarżając je w całości i domagając się jego zmiany poprzez ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazał Sąd I instancji, stosownie do przepisu art. 117 § 5 k.p.c. przesłanką ustanowienia pełnomocnika z urzędu jest uznanie potrzeby jego udziału w sprawie.

Należy podkreślić, że potrzebę ustanowienia pełnomocnika wyznacza nie tylko stan majątkowy osoby zgłaszającej wniosek, ale i stopień skomplikowania sprawy, jak i nieporadność strony.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu a quo, że przedmiotowa sprawa o obniżenie alimentów, z uwagi na jej rodzaj i charakter, nie należy do spraw szczególnie skomplikowanych, co można stwierdzić na obecnym etapie postępowania. Dodatkowo z treści pism procesowych składanych przez przedstawiciela ustawowego pozwanych – J. K. (2) oraz podejmowanych przez J. K. (2) czynności procesowych wynika, że zagadnienia związane z niniejszą sprawą mieszczą się w sferze prawidłowej percepcji J. K. (2), a już z pewnością nie świadczą o jej nieporadności. Za taką oceną przemawia również okoliczność, że – jak wynika z analizy akt sprawy – J. K. (2) jest przedsiębiorcą, a więc osobą należycie obeznaną z wszelakimi aspektami i realiami otaczającej rzeczywistości.

Z podanych wyżej względów w sytuacji powódki nie zachodzi potrzeba ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Ponadto należy mieć na uwadze i to, że w toku postępowania Sąd, w razie uzasadnionej potrzeby, może udzielić stronom występującym w sprawie bez adwokata radcy prawnego niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych (art. 5 k.p.c.). Dodatkowo należy podnieść, że w razie zmiany okoliczności i stwierdzenia konieczności reprezentowania pozwanych przez fachowego pełnomocnika w toku dalszego postępowania, sąd rozpoznając sprawę może ponownie rozważyć taką ewentualność.

W tym stanie rzeczy należy uznać, iż Sąd I instancji zasadnie oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu na podstawie wskazanego przepisu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, o czym orzekł w punkcie 2 sentencji postanowienia.

O sprostowaniu oczywistej omyłki postanowienia Sądu Rejonowego orzeczono na podstawie art. 350 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.